

DIŞİŞLERİ BAKANLIĞI'NIN EMEKLİ MENSUPLARININ ASALA'NIN ŞEHİT ETTİĞİ DEVLET GÖREVLİLERİNİ VE ONLARIN AİLE BİREYLERİNİ ANMAK İÇİN DÜZENLEDİKLERİ SAYGI YÜRÜYÜŞÜ VESİLESİYLE EMEKLİ BÜYÜKELÇİ TUGAY ULUÇEVİK TARAFINDAN YAPILAN KONUŞMA ANKARA □ 25 NİSAN 2015

AVİM

Aziz Vatandaşlarım,
Aziz Ankaralıları,
Sevgili Hemşehrilerim,
Sevgili Dostlarımız,

Ben Emekli Büyükelçi Tugay ULUÇEVİK.

Sizleri şahsım ve Dışişleri Bakanlığımızın emekli mensupları adına saygı ve sevgiyle selâmlıyorum.

Yurt içindeki ve Yurt dışındaki Devlet görevlerini ifa ederken Ermeni teröristler tarafından haince, insafsızca katledilerek şehit edilmiş olan meslektaşlarımızla, Devletimizin çeşitli kurumlarına mensup görevlilerini ve onların bazılarının şehit eşlerini ve çocuklarını; sizlerle, aziz milletimizle kucaklaşarak, bütünleşerek anmak üzere huzurunuzda bulunuyoruz.

Biraz sonra şehitlerimiz için saygı yürüyüşüne başlayacağız. Yürüyüşümüz Atatürk Bulvarı boyunca sürecek ve Zafer Meydanındaki Mareşal Atatürk heykelinin önünde son bulacaktır.

Aramızda, aziz şehitlerimizden bazılarının yakınları da bulunmaktadır. Kendilerini sevgi ve saygıyla selâmlıyor; bağrımıza basıyoruz.

Yürüyüşümüze katılan bütün vatandaşlarımıza, dostlarımıza sevgi ve saygıyla teşekkür ediyoruz.

Sevgili Vatandaşlarım; Sevgili Ankaralılar,

Ermeni terör örgütü ASALA ve ASALA ile bağlantısı olan terör örgütleri, 1973 ile 1994 yılları arasında yurt dışında görevli diplomatlarımızı, devlet görevlilerimizi ve onların bir kısmının eş ve çocuklarını katletmişlerdir. Bu şekilde verdiğimiz şehit sayısı 36dır. 3 resmî görevlimiz ASALAnın Ankara Esenboğa havaalanında yaptığı terör eylemi sırasında şehadet mertebesine ulaşmışlardır.

Aynı dönemde 9 diplomatımız ve görevlimiz de Ermeni teröristlerin saldırılardan, hafif veya ağır yaralarla da olsa, hamdolsun kurtulabilmişlerdir.

Hiçbir başka ülke bu kadar kısa süre içinde bu sayıda diplomatını veya görevlisini teröre kurban vermemiştir.

Aziz Vatandaşlarım, Sevgili Hemşehrilerim,

1915 yılı, Osmanlı Devleti için, maalesef, ömrünün her bakımdan acılarıyla dolu son yıllarının belki de en acılısı olmuştur. Mustafa Kemal'in askerî dehasıyla kazandığımız Çanakkale zaferine, Savaşın 7 cephesinde askerimizin gösterdikleri tarihî kahramanlıklara rağmen, Osmanlı Devleti, Almanyanın müttefiki olarak katıldığı, 4 yıl süren Birinci Dünya Savaşından, Almaya ile birlikte yenik çıkmıştır. Müslüman olsun, Hristiyan olsun, Türk, Kürt, Ermeni ve daha başka dinden ve etnik kökenden olsun, Osmanlı tebaası insanımız, Osmanlı Ordularının birer kahraman askeri olarak vatan toprakları uğruna ölmüşlerdir; şehit olmuşlardır. Bu Savaş sonunda Osmanlı Devleti Ülke topraklarının çok büyük bölümünü düşmana terk etme mecburiyetinde bırakılmıştır. Şehitlerimizi ve sonradan aramızdan ayrılmış olan gazilerimizi, minnet, şükran, rahmet ve saygıyla anıyoruz.

Bu Savaş sırasında, 1915 yılında, ne yazık ki, Anadolu insanını büyük acılara garkeden, büyük sayıda can kaybına sebep olan çok feci olaylar yaşanmıştır. Ordumuzun Sarıkamış Harekâtı 1915 Ocak ayının ortasında onbinlerce askerimizin dağlarda aşırı kar yağışı ve soğuktan donarak şehit olmalarıyla son bulmuştur. Bu büyük felâket yetmiyormuş gibi,

Kafkasya cephesinde Rus ordularıyla çarpışan kuvvetlerimizi, Ruslarla işbirliği yapan Ermeni çeteleri arkadan vurmağa başlamışlardır. Bu çetelere Osmanlı Devletinin tebaası olan, yani vatandaşı olan, Doğu Anadoludaki Ermeni halktan yardım edenler olmuştur. Doğu Anadoluda çatışmalar yaşanmış; Türk olsun, Ermeni olsun insanlar hayatlarını kaybetmişler; sağ kalanlar acılar ve çileler çekmiştir.

Bu olaylar üzerine Osmanlı Devleti, bir güvenlik tedbiri olarak Ermeni halkı başka yerlere nakletme kararı almıştır. Bu emniyet tedbiri uygulanırken, bütün şiddetiyle süren savaş şartları altında, ne yazık ki, istenmeyen olaylar da meydana gelmiş; can kayıpları olmuş; acılar yaşanmıştır.

Bu elim hadiselerin üzerinden yaklaşık 50 yıl geçtikten sonra, özellikle dünyanın çeşitli yerlerinde yaşayan - bugün Ermenistanda yaşayan nüfustan yaklaşık üç katı fazla sayıdaki Ermeniler - 1915 yılında Ermeni halkının Osmanlı Devleti tarafından soykırıma uğratıldığı yalanını, iftirasını ortaya atmağa başlamışlardır. Bu iddialarını, giderek, yaygın ve yoğun biçimde dile getirmişlerdir. Yaşadıkları ülkelerdeki siyasetçileri, gazetecileri, akademisyenleri ve hattâ din adamlarını, yerine göre Türk karşıtlığını, yerine göre müslüman karşıtlığını ve hattâ düşmanlığını sömürerek, yalanlarına, iftiralarına inandırabilmişlerdir.

Çok geçmeden Ermeni militanlar örgütlenmiş ve adı Ermenistan'ın Kurtuluşu için Ermeni Gizli Ordusu olan, İngilizce adının kısaltılmış şekliyle ASALA olarak bilinen örgütün çatısı altında toplanmışlardır. Türkiye Cumhuriyeti Devletinin yurt dışındaki görevlilerini hedef alan terör eylemlerine başlamışlardır.

Bizler, Türkiyeye ve Türklere karşı önce terör eylemlerine başvuran; daha sonra Devletimizin aleyhinde uluslararası çapta kampanyalar yürüten ve 1915in 100. yılında bu iftira kampanyasını yoğunlaştırıp bugünlerde zirve noktasına ulaştırdıkları hayali içinde bulunan, Ermenistan Devletini yönetenlerin ve onları destekleyen Ermenilerin tek ve gerçek emelini ve güttükleri amacı çok iyi biliyoruz.

Bu sapık emel ve amaç, Türk Milletinde bir suçluluk duygusu yaratarak, Devletimize 1915 olaylarını bir soykırım olarak kabul ettirmek; ve akıllarınca bu suretle aziz vatanımızdan toprak koparabilecekleri ve gelecek nesillerimizi de muazzam bir borç yükü altına sokacak şekilde, tazminat taleplerini gündeme getirebilecekleri bir siyasî ve hukukî zemin yaratabilmektir.

Türkiye Cumhuriyeti, Ermenistana, bağımsız Devlet olarak ortaya çıktığı 1991 yılından itibaren iyi niyetle ve iyi komşuluk zihniyetiyle dostluk elini uzatmıştır. Türkiye, 1915 yılında Türklerle Ermenilerin ortak acılarına sebep olmuş bulunan hadiselerle ilgili gerçeklerin hem Türkiyedeki, hem Ermenistandaki, hem de diğer devletlerin elindeki belgelerin Türk ve Ermeni tarih bilimcilerinden oluşacak bir ortak komisyon tarafından incelenmesi suretiyle araştırılması tekliflerinde bulunmuştur. Ermenistan liderleri, ilişkilerin normalleşmesi için atılması gerek adımlar bakımından her defasında oyalayıcı bir tutum ortaya koymuşlardır. Türkiyenin yaptığı dostane jestlere ya hiç mukabele etmemişler, ya da seçenek bırakmayan olumsuz cevaplar vermişlerdir. Ortak Tarih Komisyonu yoluyla arşiv araştırmalarına yanaşmamışlardır. Bütün bunlar, Ermenilerin, tarihî gerçekleri hiçe sayan önyargılı ve saplantılı tutum ve yaklaşımlardan vazgeçemediklerini, amaçlarından sapma göstermediklerini ortaya koymuştur.

Diğer bir deyişle, bize göre, Ermenistan, 100 sene önce çekilmiş ve Türkiye Cumhuriyetinin en yüksek mevkilerdeki Liderleri tarafından dile getirilmiş ortak acılarla ilgili tarihî gerçekleri Türkiye ile beraber ortaya çıkarmaya çalışmak ve bu ortak acıların üstesinden Türkiye ile dost olarak beraberce gelmek akılcı yolunda değil, adeta bir cinnet hali içinde, Türkiyeye husumet tevcih ederek Milletimizi dize getirme hayalci yolunda yürümeyi tercih etmiş görünmektedir.

Ermenistan, bu tercihini yaparken, sanırız şu tarihî gerçeği dikkate almama hatasına düşmektedir: Bir asır önce Türkün vatanını, Anadoluyu, parça parça bölme ve Türk Ulusunu sadece Orta Anadoluya hapsedme yolunda plânlar yapan devletlerin bu hayalî plânları, Mustafa Kemâl ATATÜRKün emsalsiz önderliğindeki Türk Milletinin çelik iradesiyle suya düşürülmüş; siyasî liderlerinin bu yöndeki hevesleri kursaklarında bırakılmıştır. Ermenistan, şimdi bu devletler veya bunların bir kısmı tarafından, Türkiyeye karşı halen beslemekte oldukları anlaşılın saklı emellerinin maşası olarak kullanılmak istendiğinin ve hattâ kullanıldığının farkına varmaktan herhalde âciz kalmaktadır.

Ermenistanı yürüdüğü bu çıkmaz yola sevk etmiş olan Ükelere, onların siyasetçilerine, diğer bazı çevrelere seslenmek istiyorum:

Siyasî çıkarlarınız, ülkenizde yaşayan Ermenilerin oylarını elde etme çabasını göstermenizi gerektirebilir. Ancak, Ermenilerin 1915 hadiseleriyle bağlantılı olarak Türkler hakkındaki iddia ve ithamlarını, bunlara dair gerçekleri araştırma, öğrenme ihtiyacını duymadan; bir tarafın yalanları ve iftiralarıyla tarihî gerçekleri tahrif ederseniz veya tarihi keyfî biçimde yeniden yazmaya kalkışırsanız, tarihe karşı büyük bir ayıp işlemiş, saygısızlık yapmış olursunuz. Bu durumda tarihin çok geçmeden bu ayıbınızı yüzünüze çarpacağını bilmelisiniz.

Türk Milleti, Atatürkün de ifade ettikleri gibi, asildir. Barışseverdir. Atatürkün Yurtta Sulh, Cihanda Sulh vecizesini kendisine düstur edinmiştir. Türk Milletinin tarih önünde yüzü ak, alını açıktır. Tarihin hiçbir devrinde Türkler soykırım yapmamıştır. Osmanlı Devletinin çatısı altında çeşitli ırk, din, dil ve kültürde insan yüzyıllarca bir arada yaşamıştır. Aynı şekilde, Türkler ve Ermeniler yüzyıllar boyunca barış ve uyum içinde birlikte yaşamışlardır. Çok sayıda Ermeni Osmanlı İmparatorluğunda önemli görevler yapmışlardır. Türkiyede yaşayan Ermeni toplumunun bireyleri de Türkiye Cumhuriyetinin birer saygın eşit vatandaşdırlar. Türkiyeye çeşitli alanlarda önemli katkılar yapmaktadırlar.

Amerika kıtasının keşfedildiği günlerde İspanyada cereyan eden engizisyon dan kaçabilen ve böylece katledilmekten kurtulan yüz binlerce Yahudiye Osmanlı Devleti kucak açmıştır. Almanyada Hitler rejiminden, Nazilerden kaçabilen Yahudilerin sığınabildiği yerin Türkiye olduğunu da unutmayınız.

Günümüzde de Türk Milleti, çeşitli ülkelerden zulümden kaçan, korunmaya ve yardıma muhtaç yüz binlerce ve hattâ milyonlarca insana kapılarını ve kucağını açan; aşını ve işini onlarla paylaşan bir Millettir.

Türk Ulusu kendisine soykırım cürümü yakıştıırılabilir bir ulus değildir.

Ermenilerin Türklere karşı öne sürdükleri sözde soykırım iddialarını desteklemeye kendilerini âdeta mecbur hissedilen ülkeler arasında, Afrikadaki çeşitli kabilelerin kökünü kazımış; Kızılderilileri ve aborjinleri yok etmiş; Avrupada, hem ortaçağda hem 20. yüzyılın ilk yarısında soykırım yapmış; onbinlerce Tatarı sürgülerde öldürmüş olan ülkelerin bulunması fevkalâde dikkat çekici ve düşündürücüdür. Acaba bu ülkeler, Türkler gibi büyük ve asil bir ulusu soykırım yapmışlar arasına dâhil etmeye çabalamak suretiyle işledikleri soykırım suçlarının üzerlerindeki ağır manevi yükünü hafifletebileceklerini mi zannetmektedirler? Yoksa işlemiş oldukları bu insanlık cürümünde uluslararası sahnede kendilerine bir ortak mı arama peşindedirler?

Akdenizin ortasında korkunç dalgalar arasında ölümlerle pençeleşen zavallı insanları kurtarmak için bile harekete geçmeyen, dünyanın en yüksek refah düzeylerine ulaşabilmiş ülkelerinin siyasetçilerinin, insanî konularda Türk Ulusuna söylemekte haklı olabilecekleri bir tek söz bile olabilir mi?

Türk ulusunda ırkçı zihniyet hiçbir zaman yaşama alanı bulamamış ve topluma egemen olmamıştır. Bugün Avrupa için aynı şey söylenebilir mi? Avrupadaki gelişmeler her şeyi ortaya koymaktadır.

Saygıdeğer Vatandaşlarımız,
Saygıdeğer Hemşehrilerimiz,

Her yıl 24 Nisan günü, sırf ülkelerindeki Ermeni toplumundan üç beş oy alabilmek kaygısıyla 1915 olayları hakkında açıklama yapmaya üşenmeyen Devletlerce yayınlanan açıklamalar, aslında bir gerçeği açık biçimde ortaya koymaktadır. Bu gerçek de, bu şekilde açıklama yaparak Ermenilerin sözde tezlerine destek vermiş gibi görünen Devletlerin siyasetçileri, takındıkları tutumlarla, aslında Ermenilerin iddialarının ve ithamlarının temelden ve kanıttan yoksun bulunduğunu ortaya koymaktadırlar.

Şundan emin olmalıyız ki, bu Devletler, şayet ellerinde 1915 yılındaki hadiselerin Ermenilerin iddia ettikleri türden bir nitelik taşıdığına somut kanıtlarına sahip olsalardı, bu kanıtları çoktan uluslararası yargı mercilerinin önüne getirmekten çekinmezlerdi. Elleri, 1915 olaylarının iddia ettikleri niteliğini kanıtlayacak somut deliller bulunmadığı cihetle, konuyu Türkiye ile olan ilişkilerinin yıllık durumuna göre siyasî bir baskı mekanizması; daha doğrusu Demoklesin kılıcı olarak kullanma cihetine gittikleri aşikârdır. Bulduğu mevkie seçilmek için aday olduğu dönemde açık açık Ermeni soykırımının varlığından söz etmiş olan bir siyasetçinin, seçimi kazanarak sorumluluk mevkiine gelmesinden sonra Türkiye'ye karşı soykırım sözünü aynı açıklıkla kullanmaktan kaçınması bunu göstermektedir.

Avrupa Parlâmentosunun konu hakkında aldığı ve bizim için yok hükmündeki kararların içeriği de ciddiye alınamayacak ölçüde tutarsızlıklarla ve siyasî mahiyetteki tekrarlarla ve kavram karışıklıklarıyla doludur.

Bu çerçevede belirtmek isterim ki, yaptığım konuşmada Ermeni soykırımı sözünü, mümtaz bir din adamından beklenmeyecek ölçüde Ermenilerden yana tek taraflı bir yaklaşımla zikretmiş olan Papa I. Franciscusun bu tutumunda, Ermenilerin Fransadan sonra en kalabalık sayıda yaşadığı Ülke olan Arjantinden gelen bir kişi olmasının rolü olduğunu düşünmek yanlış olmaz.

Türk Milletinin, ecdadımızın bizlere tertemiz bir beyaz kitap şeklinde bıraktığı tarihimizin bu gibi art niyetli, çıkarıcı, keyfi ve sorumsuzca tutumlarla kirletilmesi çabaları karşısında

kayıtsız kalmayacağından emin bulunmaktayız.

Aziz vatandaşlarım,
Aziz Hemşehrilerim,

Sözlerimi tamamlarken bir kere daha vurgulamak isterim ki, konuşmamda kullandığım Ermeniler sözü, Türkiyede yaşayan Ermeni kökenli saygıdeğer vatandaşlarımızı veya Türkiyede oturan ve çalışan dost Ermeni kökenlileri hiçbir şekilde kapsamamaktadır.

Aziz Şehitlerimize Allaktan rahmet, geride bıraktıkları sevdiklerine sabır ve sağlık içinde uzun ömür diliyorum. Şehitlerimize Minnet, Şükran, Sevgi ve Saygılarımızı Sunuyoruz.

Bizler Şehitlerimizi Unutmadık! Unutturmayacağız!

Ve Unutulmayacaklarını biliyoruz. Çünkü Türk Milleti Şehitler Ölmez, Vatan Bölünmez şeklinde gür sesle haykıran bir Millettir.

Şimdi sizlere Ermeni teröristlerin saldırıları sonunda şehit olmuş bulunan meslektaşlarımızı, devlet görevlilerimizi ve şehit eş ve çocuklarını anmak için, şehadet tarihilerine göre isimlerini okuyacağım. İsmi okunan aziz şehidimizin fotoğrafının mümkünse başlarımızın üzerine yükseltilmesini istirham ediyorum.

1. Mehmet BAYDAR - Los Angeles Başkonsolosu
2. Bahadır DEMİR - Los Angeles Konsolosu
3. Daniş TUNALIGİL - Viyana Büyükelçisi
4. İsmail EREZ - Paris Büyükelçisi
5. Talip YENER - Paris Büyükelçiliği Makam Şoförü
6. Oktar CİRİT - Beyrut Büyükelçiliği Başkâtibi
7. Taha CARIM - Vatikan Büyükelçisi
8. Necla KUNERALP - Madrid Büyükelçimiz merhum Zeki KUNERALPın eşi
9. Beşir BALCIOĞLU - Büyükelçi, Merhum Madrid Büyükelçimizin kayınbiraderi
10. Ahmet BENLER - Merhum La Haye Büyükelçimiz Özdemir BENLERin oğlu
11. Yılmaz ÇOLPAN - Paris Turizm Müşaviri
12. Galip ÖZMEN - Atina Büyükelçiliği İdarî Ataşesi
13. Neslihan ÖZMEN - Atina İdarî Ataşemiz Galip Özmenin kızı
14. Şarık ARIYAK - Sydney Başkonsolosu
15. Engin SEVER - Sydney Başkonsolosluğu Güvenlik Ataşesi, Polis Memuru

16. Reşat MORALI – Paris Çalışma Ataşesi
17. Tecelli ARI – Paris Büyükelçiliği Din Görevlisi
18. M. Savaş YERGÜZ – Cenevre Başkonsolosluğu Sözleşmeli Sekreteri
19. Cemal ÖZEN – Paris BElçiliği Güvenlik Ataşesi, Polis Memuru
20. Kemal ARIKAN – Los Angeles BŞK
21. Orhan GÜNDÜZ – Boston Fahri BŞKons.
22. Erkut AKBAY – Lizbon BElçiliği İd. Atş.
23. Nadide AKBAY – Lizbon BElçiliği İd. Atş. Erkut Akbayın eşi
24. Hamdi YAHYAÖĞLU, Ankara Emniyet Md. YRD.
25. Atilla YAŞİ – ESB Hv. Limanında görevli Polis Memuru
26. Cemal BİROL – ESB Hv. Lim. da görevli Polis Memuru
27. Ku. Alb. Attila ALTİKAT – Ottava BElçiliği Ask. Ataşesi
28. Bora SÜELKAN – Burgaz BŞKluğu İdarî Ataşesi
29. GALİP BALKAR – Belgrad Büyükelçisi
30. Dursun AKSOY – Brüksel BElçiliği İd. Atş.
31. Cahide MIHÇIOĞLU – Lizbon Büyükelçiliği Müsteşarının Eşi
32. Işık YÖNDER – Tahran BElçiliği Sözleşmeli Sekreterinin Eşi
33. Erdoğan ÖZEN – Viyana BElçiliği Çalışma Atş.
34. Evner ERGUN – BMin Viyana Ofisi Sekretaryasında Direktör
35. Çetin GÖRGÜ – Atina BElçiliği Basın Ataşesi
36. Halûk SİPAHİOĞLU – Atina BElçiliği Müst.

Aziz Şehitlerimizi hep beraber alkışlayarak anmamızı teklif ediyorum.

Şimdi, Sizleri, Milletimizin Kurtarıcısı ve Devletimizin Kurucusu Ulu Önderimiz Mustafa Kemal ATATÜRKÜN ve bütün şehitlerimizin manevî huzurunda bir dakikalık saygı duruşunda bulunmağa davet ediyorum.

Yazar Hakkında :

Atıfta bulunmak için: AVİM, . 2026. "DIŞİŞLERİ BAKANLIĞI'NIN EMEKLİ MENSUPLARININ ASALA'NIN ŞEHİT ETTİĞİ DEVLET GÖREVLİLERİNİ VE ONLARIN AİLE BİREYLERİNİ ANMAK İÇİN DÜZENLEDİKLERİ SAYGI YÜRÜYÜŞÜ VESİLESİYLE EMEKLİ BÜYÜKELÇİ TUGAY ULUÇEVİK TARAFINDAN YAPILAN KONUŞMA ANKARA □ 25 NİSAN 2015." Avrasya İncelemeleri Merkezi (AVİM), Yorum No.2015 / 51. Nisan 26. Erişim Temmuz 01, 2026. <https://avim.org.tr/tr/Yorum/DISISLERI-BAKANLIGI-NIN-EMEKLI-MENSUPLARININ-ASALA-NIN-SEHIT-ETTIGI-DEVLET-GOREVLILERINI-VE-ONLARIN-AILE-BIREYLERINI-ANMAK-ICIN-DUZENLEDIKLERI-SAYGI-YURUYUSU-VESILESİYLE-EMEKLİ-BUYUKELCI-TUGAY-ULUCEVİK-TARAFINDAN-YAPILAN-KONUSMA-ANKARA-25-NISAN-2015>

Süleyman Nazif Sok. No: 12/B Daire 3-4 06550 Çankaya-ANKARA / TÜRKİYE

Tel: +90 (312) 438 50 23-24 • **Fax:** +90 (312) 438 50 26

 @avimorgtr

 <https://www.facebook.com/avrasyaincelemelerimerkezi>

E-Posta: info@avim.org.tr

<http://avim.org.tr>

© 2009-2025 Avrasya İncelemeleri Merkezi (AVİM) Tüm Hakları Saklıdır